

Af Kristian Pihl Lorentzen, Hermelinvej 4, Ans

MF for Venstre

Rungende NEJ til naturnationalparker

I juni 2020 indgik regeringen en snæver aftale med Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og Alternativet om at igangsætte forberedelsen af naturnationalparker i Danmark. Henover de næste 3 år vil partierne etablere indhegnede naturnationalparker, hvor der ikke drives landbrug og hvor skoven henlægges som urørt skov. Til gengæld udsættes store græssende pattedyr bag indhegnede arealer. Partierne har afsat 888 millioner skattekrone til indsatser i 2021-2024, der omfatter 75.000 hektar urørt skov uden skovbrug og 15 naturnationalparker på statsejede arealer. Det politiske bagtæppe for at gennemtrumfe naturnationalparker er et ønske om at styrke biodiversiteten – altså øge antallet af arter af planter, fugle, padder og andre dyr. Alt sammen uden at inddrage skovkyndige folk og andre fra virkelighedens verden. Der er siden fulgt op med lovgivning, som Venstre stemte imod.

Jeg siger rungende nej til disse naturnationalparker, der i min optik er en ufattelig dårlig ide, der snarest bør droppes. Det er der en række grunde til.

For det første køber jeg ikke påstanden om, at biodiversiteten er i tilbagegang i Danmark. Fakta er, at antallet af truede arter på Rødlisten er faldende og biodiversiteten i statsskovene er i fremgang. Antallet af fuglearter og plantearter er øget over de sidste 30 år. Derfor er der overhovedet ikke brug for urørt indhegnet skov. I stedet skal vi satse yderligere på skovbrug med naturnær drift.

For det andet er udlægning af store arealer med urørt skov i direkte modstrid med en klimavenlig politik. Den produktive skov opsuger og lagrer store mængder CO₂ samt fortrænger fossile brændsler ved anvendelse af træ i industrien, byggeriet og energiforsyningen.

For det tredje er naturnationalparkerne i modstrid med ønsket om træproduktion i Danmark, hvor vi selv producerer kun 20 procent af vores forbrug på 16-20 mio. m³ træ. Vores savværker og industri skriger på mere dansk træ, hvor man undgår import af træ med deraf følgende belastning af CO₂ regnskabet på grund af transport.

For det fjerde er det skidt for beskæftigelsen i hele skovsektoren – fra planteskoler, over skovarbejdere til savværker og industrien – at den urørte skov vil fjerne 750.000 m³ dansk produceret træ.

For det femte vil den manglende træproduktion medføre et stort samfundsøkonomisk tab – skønsmæssigt på et sted mellem 5 – 15 milliarder kroner, afhængigt af naturnationalparkernes endelige udformning.

For det sjette er der hensyn til vildtet og dyrevelfærd. De indhegnede naturnationalparker med græssende køer, heste eller andre tamdyr kan med rette betegnes som dyreparker, som intet har med vild natur at gøre. Samtidig kan de opsatte hegn hindre det fritlevende hjortevildt i at vandre frit - til skade for dyrenes levevilkår. Og de indhegnede tamdyr er i fare for at mistrives, idet de efter planen selv skal finde føde på de indhegnede arealer, og da opsynet med dyrene er forringet. Vi så i al sin gru i Mols Bjerger, hvad dette kan føre med sig.

For det syvende indebærer urørt skov en potentiel risiko for forurening af grundvandet på grund af frigivelse af nitrat og andre stoffer, når den urørte skov rådner og går i forfald.

For det ottende er det for mig en ufattelig dårlig ide, at man hæmmer mennesker og dyrs frie bevægelighed i natur ved opsætning af hegn på tværs i naturen.

Jeg har på det seneste besøgt den veldrevne Kompedal Plantage i Midtjylland, der er en af de mulige kommende naturnationalparker. Den folkelige modstand imod planerne er forståeligt nok stor på egnen. Det samme billede ses andre steder i landet. Jeg vil appellere til og kæmpe for, at man dropper naturnationalparkerne og i stedet fastholder en naturnær skovdrift i Danmark samtidig med at vi øger skovarealet med ny beplantning. Lad være med at misbruge biodiversiteten som falsk bagtæppe for naturnationalparker.